

PESCĂRUȘUL DE LÂNGĂ NOI (Reflecții pe marginea volumului „Lidia Kulikovski: biblioteca de mâine”)

Vera OSOIANU,
Biblioteca Națională a Republicii
Moldova

Întotdeauna mi-a plăcut să scriu despre Lidia Kulikovski. De fiecare dată am ales și am pus în pagină cele mai frumoase gânduri, potrivit ocaziei care se întâmplă. Altfel nu se putea! Colegi de generație, de reforme, de proiecte, de multe alte activități importante am ars multe trepte comune și cunosc această creștere spectaculoasă și acest fenomen din experiență proprie.

Am scris despre ea ca despre omul deplin al biblioteconomiei din spațiul vorbitor de limbă română și mult după aceste hotare. Și iată o nouă mărturie! Cartea recent apărută „Lidia Kulikovski: biblioteca de mâine” este dovada dedicației totale unei singure profesii și unei instituții deloc apreciate de societate.

Mulțumiri scriitorilor, dar și colegilor Maria Pilchin și Dumitru Crudu, care au conlucrat pentru a aduce la strălucire această bijuterie.

Din lectura cărții desprindem foarte clar și convingător cuvintele-cheie, care definesc protagonistul, șirul incluzând (fără a se limita la) reforme, inovații, loialitate bibliotecii, consolidare a domeniului, relații și colaborare internațională, formare profesională, „vastitate și universalitate” (după Mihai Cimpoi). Lidia Kulikovski este, cu adevărat, povestea de succes a profesiei!

Într-un interviu privind cartea și lectura în viața personalităților cunoscutul jurnalist și pictor Vasile Botnaru o plasa în rândul „devoratorilor profesioniști” (de lectură – n. a.). Îi stătea atât de bine alături de personalități de mare greutate pentru întreg arealul cultural! Evident, Lidia Kulikovski a citit mult, mult mai mult decât a scris (cum este bine și firesc), dar tot ce a scris a fost bazat pe o documentare serioasă sau pe trăirile personale, pe care le poate avea doar un profesionist de asemenea calibru și de distanță atât de lungă.

Protagonista mărturisește că nu a avut modele de dezvoltare, s-a dezvoltat pe cont propriu, începând formarea personală în bibliotecă (Un caz aparte, descris și de Neil Gaiman, referitor la ascensiunea sa). Dar a știut să devină model! Model de formare în biblioteconomie. Iată și răspunsul la întrebarea: „Cine formează formatorii?”. Cât de importantă este lectura!

Cartea este oglinda unei vieți cu dedicație specială. Ce frumoase și dragi amintiri, adunate prin ani se desprind dintre aceste pagini. Este și despre profesia noastră prinsă între generații. Printre rândurile cărții ne ghicim pe noi, cei tineri, dar și cei dolidora de experiență. Tendința și deschiderea către nou răzbate din fiecare pagină și fiecare rând. Dintre pagini desprindem un model de dragoste necondiționată pentru carte, pentru bibliotecă, pentru profesie. O carte pentru noi și despre noi, despre cum trebuie să fii ca să nu-ți pară rău pentru anii dedicați profesiei.

Lidia Kulikovski a urcat toate scările aprecierii și recunoștinței, atât la nivelul oficialității, cât și în mediul breslei, pe care a ghidat-o și o ghidează în continuare. În toți anii de slujire profesiei a stat și stă ca o pajură cu aripile desfăcute în apărarea a tot ce înseamnă bibliotecă și bibliotecar. Iată și aura BIBLIOTECARULUI perfect!

Mă bucur pentru ea, pentru carte, pentru prietenia cu care ne dăruiește și pentru profesia pe care a înnobilat-o cu slujirea ei. Mulți ani, multe cărți și oameni dragi în preajmă!

Dintre toate lecturile câte mi s-au întâmplat, cartea mă duce cu gândul la „Pescărușul Jonathan Livingston” al lui Richard Bach, despre care știam că este „o poveste inspirațională despre căutarea libertății, despre evoluția personală și explorarea propriei identități”. Ați prins paralela? Da! Va trebui să recitesc „Pescărușul...”. Altfel nu se poate!